

FARNÍ SPOLEČENSTVÍ

Proseč | Nové Hradky | Perálec

- 2 Jeden dárek navíc
- 2 Pohled pro misie
- 2 P. Batoloměj—Josef Kulhavý
- 2 Rakousko—Mariazell
- 3 Ježíš se krví potil
- 3 Milí farníci a příznivci sportu
- 4 Na pozadí
- 4 Tam za vodou v rákosí
- 5-7 Předávání víry v rodině (5. díl)
- 8 Tříkrálová sbírka 2017
- 9 „Tříkrálovka“ v Proseči a okolí
- 9 Postní almužna 2017
- 10 RC Mikeš
- 11-12 Kalendář, intence

Milí přátelé.

Křesťané slaví dvě veliké noci. Vánoční, kterou prozářilo Světlo světa a velikonoční, kdy Ježíš vzkříšený otevřel lidem cestu k Božímu odpuštění a k naději na věčný život. Zmrtvýchvstání ovšem předcházela oběť kříže. Ukazuje na to, pro vítězství je často nutné překonávat překážky a pravá láska že vždycky trochu bolí. Pán přímo říká, že pokud zrnko pšenice nepadne do země a neodumře, zůstane samo. Zaseté však přinese velký užitek.

Kříž má tedy své místo v životě člověka. Mnohdy se to ovšem zdá být nepochopitelné. Snad nám tedy poslouží malý příběh.

Životopis geniálního vynálezce Edisona vypráví o jeho podivuhodné růžové zahradě. Nikde široko daleko nebyly k vidění tak krásné růže v takovém množství. Ale návštěvníci k nim neměli lehkou cestu. S velkým vypětím sil museli projít zvláštním otáčivým turniketem ve tvaru kříže. Jeden host se divil, proč tak velký vynálezce nevytvořil praktičtější vchod. Edison se usmál: „Každý, kdo tudy projde, napumpuje 35 litrů vody do vodárny na střeše.“ Návštěvníci, kteří se vši silou opírali do kříže netušili, že tím pomáhají růžovému sadu.

Půst nás tedy povzbuzuje: kříž, který statečně a věrně neseš, pomáhá možná někde jinde, a ty o tom ani nevíš. Vytvrvej, s pomocí Boží, jako zrnko pšenice, protože umírat sám sobě přináší nakonec radost a vede ke vzkříšení.

Přeji vám požehnanou postní dobu.

P. Vladimír

Karneval v Perálci

Jeden dárek navíc

„Zkus si letos před Vánocemi vzpomínout na děti, které Vánoce slavit nemohou, protože nemají rodiče, v jejich zemi je válka, nemají co jíst a podobně. Co ty na to? Myslíš, že dokážeš našetřit alespoň nějaké peníze, které by těmto dětem pomohly?“

Děti z naší farnosti to dokázaly! O adventních nedělích nosily do kostela dárečky s našetřenými penězi, které pokládaly pod stromeček a za odměnu si pověšily ozdoby. Celkem se jim podařilo našetřit **1.880 Kč!** Děti tak podpořily snahu ugandské misijní stanice vytvořit soběstačný výživový projekt. Příspěvek se použije na výstavbu drůbežárny, zakoupení nosnic, brojlerů a krmiva, který misijní stanici umožní vybudovat vlastní zdroj potravy pro opuštěné děti.

Pohled pro misie

Finanční dary v hodnotě **1.200 Kč** získané z prodeje **vánočních přání**, které pro vás děti z misijního klubka letos připravily, budou využity **na podporu chudých dětí v Bangladéši**. Děkujeme za vaši štedrost!!

Misijní klubko č. 202

P. Bartoloměj - Josef Kulhavý

Narodil se 6. 3. 1921 v Litomyšli. Zemřel 30. 12. 2016. Jeho pohřeb byl v rodině dominikánů, pochován v Olomouci v dominikánské hrobce.

Naše vzpomínky jsou z doby, kdy velebný pán bydlel v Nových Hradech se svými rodiči od roku 1954 až 1969. Tatínek byl kapitánem ve výslužbě a maminka byla žena velkých duchovních hodnot.

Pracoval v Agře Nové Hradky jako strojní zámečník, byla mu svěčována nejjemnější práce na soustruhu a byl velmi oblíbený u spolupracovníků. V dokladech měl napsáno katolický kněz a někdo škrtl kněz a napsal katolický soustružník. Otec Kulhavý se usmíval, že má pěkný důchod.

Ve farnosti byl varhaníkem, vedl zde chrámový sbor, chodil se zpěváky zpívat na pohřby. Pravidelné zkoušky byly na faře v neděli odpoledne. Dovedl podchytit mladé lidi a využít děti z pěveckého kroužku ze školy v Nových Hradech, která dosahovala velmi kvalitních výsledků. Chodil i do rodin, kde měli harmonium a učil děti lásce k hudbě, ale byl i přísným učitelem. Také vzpomínám na to, jak se přičiňoval, aby kostely v Nových Hradech i v Chotovicích byly v pořádku. Sám i s P. Josefem Mokřým opravovali střechy i jiné opravy.

Také pomáhal mladým lidem najít dobrou životní cestu, věnoval se i tím, že i dovezl na motorce, kdo kam potřeboval (nebyla ještě dostatečná doprava). Vzpomíná Zdena, že ji dovezl do Chotěboře, kde navštěvovala školu, když jí ujel autobus. Jezdil s námi i na výlety motorkářů. Pomáhal i mladým rodinám, duchovním slovem, radou i modlitbou. Shrnuto, byl pro nás velebným pánem, dobrým občanem, iniciativním farníkem, prostě dobrým člověkem. Tyto vzpomínky jsou malou kapkou, za co bychom děkovali. Prosíme Pána, aby prožíval radost v Boží přítomnosti.

Pro naši rodinu byl dobrým přítelem.

Stanislava Vopařilová

Rakousko – Mariazell

Snad ani nestačíme sledovat, jak čas běží. Když zavzpomínám na naše putování s otcem Josefem, je to jako když to bylo snad včera. V červnu 2004 farní pout' směr Mariazell. Místo jednoho z nejznámějších poutních zastavení u Panny Marie. V Mariazell měsíc před naším příjezdem se konala velkolepá pout' evropských národů. My jsme však přijeli na toto místo později. I tak stejně na nás dýchla slavnostnost a krása. Měli jsme možnost prohlédnout si toto svaté místo v klidu, v soukromí, bez velkých davů věřících, kteří se zúčastnili oslav. Zastavení a zklidnění u milostné sošky Panny Marie; přiblížit se k ní s plnou důvěrou se svými radostmi i prosbami je silné. Soška Panny Marie je více jak 800 roků stará. Pochází pravděpodobně ze Štýrska, kde ji v kláštere vyřezal místní mnich. Dřevořezbami vyjadřoval svoji lásku k Bohu, Panně Marii, ale i k lidem.

Někdy kolem roku 1150 opat kláštera rozhodl, že pošle zbožného mnicha na území okolí Mariazell, dovolil mu vzít s sebou sošku Panny Marie, vyřezanou z lipového dřeva. Mnich se měl stát správcem farních obyvatel, a nejen to, ale měl se starat i o pastevce, kteří se rozprostřeli po velkých pozemcích kláštera. Se sochou se vydal na cestu, po dlouhé a náročné cestě byl už blízko cíle, kdy náhle, kde byl a procházel, zavalila průsmyk skála. Byla tma a zima 21. prosince. Mnich nevěděl, co dělat, s prosbou se obrátil k Panně Marii o pomoc. V té chvíli, kdy hledá pomoc a radu u Matky Boží, skála se rozpadla a uvolnila mnichovi cestu. Naráz cesta byla schůdná. Po nějaké chvíli se mnich zastavil, dal sochu na pařez a začal si stavět obydlí – „celu“. Měla sloužit jako jeho obydlí, ale i jako kaple. „Maria v cele“. Později se tak dalo místu jméno. Podle záznamů se prý uchovával pařez, na kterém mnich postavil sošku Panny Marie.

Poutní místo Mariazell se proslavilo historickými událostmi. Některé jsou také spojeny s naším národem. V roce 1200 žil ve Znojmě markrabě moravský Jindřich I. s manželkou Anežkou. Oba byli delší dobu upoutáni na lůžko pro svoji nemoc, tehdy nevyléčitelnou, dnou. Ve snu se jim zjevil svatý Václav, který je povzbuzoval, aby prosili Pannu Marii o pomoc a uzdravení. A tak se stalo, byli uzdraveni a vydali se poděkovat Panně Marii. V rakouských horách našli vesničku Mariazell. Markrabě dal postavit kolem původní cely románskou kapli, to je v místě, které je uprostřed baziliky. Dnešní kaple je za celý ten čas několikrát přebudovaná. Do horské vesničky přicházeli poutníci nejen z Rakouska, ale i z ostatních slovanských zemí. Například u nás, na Mariánské hoře u Čermné u Lanškrouna se poutníci scházeli. Za každý návrat z poutě domů postupně postavili na Mariánské hoře nad Čermnou sloupek s Pannou Marií. Kapličky se snažili dát stejnou podobu, jakou viděli v Mariazell. Potom pak všechno, sloupek i kapličku, obestavěli kostelem. Mělo to podobu stavby jako v Mariazell.

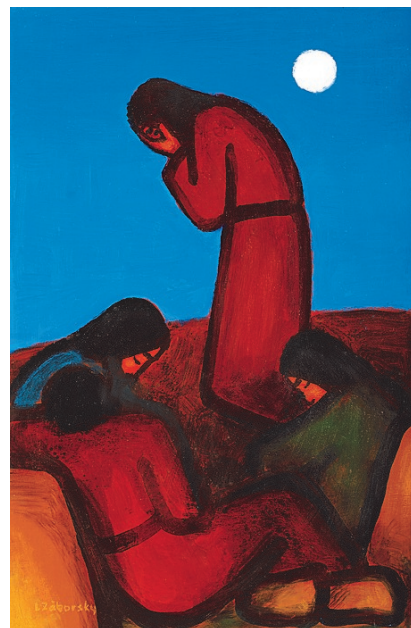
Mariazell se stalo vyhledávaným místem Evropanů. Proto také je zde uctívána Panna Maria jako Velká Matka Rakouska, jako Matka slovanských národů a Velká Paní Maďarů. Poutníci bohatí, ale i obyčejní chudí, předkládali Panně Marii své starosti a trápení, prosili o uzdravení. Také někdy putovali pěšky s procesím několik týdnů. Po různých úpravách a přístavbách vznikl velký prostor, který může přijmout velké množství poutníků; celková délka kostela je dnes 84 m, 20m široká a 19m vysoká. Stavitel Domenico Sciascia zemřel roku 1679, čtyři roky před dokončením svého díla. Je pohřben v kryptě, přestavba skončila posvěcením hlavního oltáře. V roce 1704 Mariazell zasáhly velké rány. Francouzské války si vyžádaly stříbro a drahé kovy, vše bylo roztaveno i kopule měděné krytiny padla za oběť. Později vznikl velký požár kostela. Odstranění škod si vzala za své celá monarchie. V roce 1907 byl kostel povýšen na baziliku minor, následovala korunovace milostné sošky papežským nunciem.

Poutě do Mariazell patří k největším ve střední Evropě. V roce 2004, kdy jsme tam jako poutníci byli, šli se poutníci z osmi střeoevropských zemí na pouti národů v rámci Střeoevropských katolických dnů. Prosili Ježíše, jen On dokáže sjednotit Evropu, o to prosíme nyní i my.

Jen malá vzpomínka na prožité chvíle u nohou Panny Marie. Loučili jsme se s milým místem a prosili za ochranu v našem dalším putování. Venku právě pršelo, přímo lilo. Nebe valilo tolik vody! Nás čekala nová poznání a země plná překvapení a radosti. Cestou sluníčko svojí silou rozehnalo mraky a svým svitem dalo den plný radostných chvil. Přátelé poutníci, vzpomenete někdy, bude tomu třináct roků, kdy jsme se vydali do světa, věnujete někdy svůj čas vzpomínce? Je dobré se ztišit a znova si přiblížit chvíle radosti a pohody.

Marie Soukalová

Ježíš se krví potil

Byla již noc na Olivetské hoře, jen listí oliv ve vánku se chvělo a bledý měsíc osvětloval spoře krví zpoceného Ježíšovo Tělo. Tys jistě byla duchem v zahradě, dobře jsi znala úkol svého Krista, věděla jsi o Jidášově zradě a o všem, co se tvému Synu chystá. I Tobě úzkost duši naplnila, meč bolesti tvé Srdce těžce zranil, i když Jsi se ničím neprovinila, žádné bolesti Bůh Tě neuchránil! Však i Ty, ve své víře odevzdána, jsi přemohla bolestné zaupění a šeptala, buď vůle Tvá, můj Pane, jen odpusť lidstvu jeho provinění! Kéž podle Tvého vzoru, Matko Boží, i naše víra tak živou se stane, když někdy na nás Bůh též bolest vloží, bychom též řekli: „Buď vůle Tvá, Pane!“

z pozůstalosti Jindřicha Soukala

Milí farníci a příznivci sportu,

již třetím rokem se každý čtvrtek od 20 hod. scházíme ke hře volejbalu v tělocvičně Základní školy v Proseči a rádi bychom mezi sebou uvítali další hráče. Tímto srdečně zveme každého, kdo má tento sport rád. Bližší informace na tel. číslo 702 002 531.

za volejbalový tým Michal Košnar

Na pozadí

Tak vám paní Morávková nakonec tu petici neposlala.

Jak jsme, tak večerem i dopoledne, vlastně každou volnou chvíli, postávali na naší návsi, vlastně pavlači.

„Budte přesná paní Morávková, každou neděli dopoledne.“

Ozval se nesmělý hlas, smělého chlapce. „Kdy už konečně bude klid!“

Vynořené oči křičely do prostoru všem, kdo chtějí vidět dílo z dílny slavného Alfonse Muchy.

Akumulační topení dávného dávnověku se marně snažilo „protopit“ objednaný prostor, bezvýsledně.

Rozhořelé svíce mrzly a kapky naoko roztálého vosku neměly šanci vůbec roztát. Svíce zhasly.

Ustlaly varhany měchy své, peřinou prachovou oblékající se, v nic-se-mění.

Nic se nezmění, písně zazněly a burácející píšťalový štik, pod peřinou hlas, si ustlal.

Sem i tam, malého mezi-ticha, probleskuje obsah.

Malé dítě, muž na kříži, Syn v Otcí. Duch prosvětluje a reaguje na dějiny, a vítr?

Dál nechává proměňovat od jara do zimy. A forma?

Děkujeme, Svátosti oltářní i po obřadu přejeme si, bys s námi dobře si rozuměl.

Ale je pozdě, je po obřadu.

PP

Tam za vodou v rákosí

je ukrytý prám... zpíval Waldemar Matuška a s touto písní měl vždy veliký úspěch a já to stále mám za jeden z mnoha dobrých hitů svého mládí. A když přemýšlím dnes už skrze určité životní zkušenosti, tak cítím, jak hluboký smysl má tato píseň.

Vážení přátelé, neseme-li oběť svého života Pánu, musíme dbát na to, aby byla osolena naším tichým utrpením a vytříbena ohněm, který ji očistí tak, že bude zářit jako slunce. A potom snad i Pán v ní nalezne své zalíbení. Jako má slunce, měsíc a hvězdy na obloze svůj pevný řád, který je stálý a neměnný, tak i já člověk musím mít své pevné místo na zemi a mezi lidmi. Musím proto prosit Pána a Duchu Svatého o rozum a sílu v rozhodování, abych svůj život mohla naplnit tím, co po mě Pán žádá a ode mne očekává. Mít stále oči otevřené a poslouchat Pána. Mít soucit pro slabost druhých a odpouštět všem. Pane, dej mi sílu, abych uměla okamžitě odpustit a dál všechny milovat a pomáhat těm nejpotřebnějším všude okolo sebe. A milovat všechny tou velikou a opravdovou láskou a přinášet všem naději v tu Tvoji velkou lásku a přinášet všem víru, v tu Tvoji lásku, kterou Ty nás stále obdarováváš a stále nás nabádáš: „Milujte se, jako jsem já milovat vás.“

Moji milovaní, vy malé a krásné děti i vy naši mladí a krásní lidé, jak vás všechny miluji a přeji vám a v modlitbách vám vyprošuji všechno jen to dobré, co bych chtěla, aby vás provázelo celým vaším životem. A hlavně, abyste nikdy neztráceli kontakt s Pánem Ježíšem, P. Marií a se všemi svými dobrými kamarády a přáteli. Když se na vás dívám a pozoruji vás, přenáším se do dob svého mládí a dětských let. Jste mým zrcadlem, do kterého se moc ráda dívám a je mi s vámi moc dobře. A přeji vám, aby vám nikdy nezhasla ta krásná betlémská hvězda, ale provázela vás celým vaším životem. A aby vás Pán nikdy nepřestal mít rád.

Už se kvapem blíží ta svatá doba postní, doba usebrání, doba zamyšlení nad sebou samým a také na tím, abychom Pána a všechny své kamarády a své bližní nikdy nezradili. Aby na žebříčku hodnot byli vždy na prvním místě ti, komu je třeba pomoci, ti nejpotřebnější a všichni, kteří se utápí ve svých starostech a potížích a čekají naši pomoc. Jen láskou je možno uzdravit náš tak nemocný svět.

Také se už moc těším na naši krásnou křížovou cestu po mši sv. v našem kostelíčku, kterou hodnotím tím nejvyšším stupněm pochvaly. Vždy mě dojíká prostota a krása jejího provedení. Budte vždy a stále takoví upřímní a pevní, jako dosud. Ať ve vás nikdy neuhasne oheň Kristovy lásky a celý život vás ozařuje.

Seděla jsem s mladými lidmi a velmi dobře jsme se bavili. Začaly se také vyprávět anekdoty. Došlo také na tu, jak se polsky řekne tchýně. Nevím proč, ale to slovo jsem nikdy neměla ráda. Ale vlastně vůbec o nic nešlo než o zábavu. A všichni se vypravěče ptali: „jak?“ Chlapec celkem s radostí hlásil: „baba přebytečná“. Všichni se smáli. Ale v tu chvíli zábava utichla. Všechny další anekdoty rázem byly vyčerpány a zapomenuty. Až se mě jeden hoch zeptal, jestli se na ně nezlobím. I řekla jsem mu: tchýně sice jsem a vůbec se nezlobím. - A říkám jim, opravdu jste to slovo „přebytečná“ dobře pojmenovali? Anebo jste to třeba špatně přečetli? Anebo jste si vzali jenom špatné brýle? Četli jste to asi brýlemi lhostejnosti, ale zkuste to přečíst brýlemi lásky a vyjde vám třeba „baba užitečná“. Je to jen pár písmen, která se mohou zaměnit. Používejte raději brýle lásky a nikdy v životě nepřečtete, že by zde na zemi mohl být někdo přebytečný, ale vždy jen užitečný.

Chci vám na závěr poděkovat, a hlavně Pánu poděkovat za nás. A říci vám, jak vás, malé i mladé lidičky mám moc a moc ráda. Přeji vám i všem sestrám a bratrům krásné prožití doby postní a opravdu „radostné Velikonoce“. A Vás, pane faráři prosím, mějte s námi hodně trpělivosti a Pán Vám dá i hodně síly to všechno s námi vydržet. A říkal mi, že vám to všechno přičte k dobru, tam nahoře.

A já už také pospíchám podívat se tam za vodu v rákosí a zajistit si ten svůj prám, aby mi náhodou neodplul, ale byl připravený na tom moři lásky Kristovy a dovezl mě jednou na ten druhý a snad pro mě i jistý břeh. Zatím stále doufám, že si to u Pána vyprosím, vždyť jeho milosrdenství je bez konce.

S.P.

Předávání víry v rodině (5. díl)

4. Výchova dětí v křesťanské víře

V předchozí třetí kapitole byla nastíněna rodina jako domácí církev a zároveň byly představeny její hlavní úkoly ve vztahu k naplnění poslání rozvoje víry dětí. V poslední kapitole se zamyslíme nad souvislostmi vývoje člověka a vývoje víry, nad způsobem rozvíjení daru víry u dětí a nad tím, jaké jsou základní prvky celistvé výchovy.

4.1 Předpoklady pro přijetí a zrání víry podle vývojové psychologie

Vývojová psychologie popisuje a srovnává poznatky o duševním životě člověka od narození a sleduje ustavičné proměny, které u člověka probíhají v časovém průběhu jeho života. Už II. vatikánský koncil přivítal a podpořil spolupráci psychologie s teologií a tím rozvinul vzájemný dialog. Náboženský vývoj člověka je z psychologického hlediska rozdělen do několika fází, které se dotýkají i vývoje víry.

V první fázi (**od narození do 1 roku**) jde o navození základní důvěry a získání pocitu jistoty a bezpečí. Dítě žije v symbióze s matkou a začíná vnímat okolní svět. Velmi významný je v tomto období i vztah otce k dítěti, který se věnuje spíše fyzické hře, což ale vzbuzuje u dětí pozitivní emoce. Co se týká vývoje víry, můžeme zde mluvit o vytváření zásadního předpokladu pro rozvoj víry, a to v založení schopnosti dítěte důvěřovat druhému. Základní důvěra je tou nejhlubší vrstvou v náboženství. Splnění této fáze vytváří předpoklad pro vznik správného vztahu k Bohu jako k milujícímu Otci.

Ve druhé fázi (**od 1 do 3 roků**) se dítě osamostatňuje a rozvíjí své pohybové schopnosti a tím i vědomí vlastních schopností. Objevuje své „já“, tedy vědomí sebe sama. Také potřebuje vědět, co se má a co se nemá, potřebuje jasná pravidla, aby si uvědomovalo, že existují hranice a řád. Dítě si již uvědomuje modlitbu v rodině a začíná vyžadovat rituál večerní modlitby (kolem tří let). Dává najevo, že mše svaté jsou pro něho dlouhé, proto je potřeba mu dát vhodné podněty využitím výrazných symbolů při mši, umožnit mu seznámit se s prostorem kostela, zabavit jej vhodnou knížkou s křesťanskou tematikou.

Třetí fáze (**od 3 do 6 let**) představuje předškolní věk, ve kterém dítě začíná vyhledávat své vrstevníky, sourozence, kamarády a učí se sociálním rolím a různým dovednostem. Je plně navázáno na rozhodování a názory dospělých autorit a souhlas rodičů. U dítěte se začíná objevovat i pocit viny v případě nežádoucího chování, může prožívat i výčitky svědomí a to je důležitý vývojový mezník. Dítě pociťuje porušení určitých omezení jako nepříjemné, což se postupně stává vnitřní regulací, a tím se začíná rozvíjet dětské svědomí. Z pohledu vývoje víry již dítě ví o existenci Boha jako postavy nadřazeného typu, je schopno věřit ve smyslu této existence a také mít radost z Boží lásky, přip. se bát jeho hněvu.

V další fázi (**od 6 do 12 let**) dítě s nástupem do školy prožívá významnou změnu ve svém životě. Začíná být hodnoceno za své výkony a tyto výsledky jsou pro něho důležité. Toto hodnocení se začne dotýkat jeho sebevědomí, které se výrazně utváří. Normy dané třídou nebo určitou skupinou ve třídě jsou pro dítě – školáka důležitější než normy dané školou nebo rodinou. Jeho náboženský život je upřímný, opravdový a prostý. Je dobré, aby rodiče s dětmi hovořili o své víře a otevírali jim nové obzory. Rozumově je již na takové úrovni, že je schopno přemýšlet o předkládaných tématech víry. U mladšího dítěte hrozí, že bude chápat biblické příběhy doslovně, proto je třeba dbát na jejich správné podání.

Fáze **od 12 do 19 let** je obdobím pubescence a adolescence, kdy v průběhu několika let dochází ke kompletní proměně – z dítěte se stává dospělý člověk. Dítě se však nechce identifikovat se světem dospělých, který většinou představují rodiče a vychovatelé, proto hledají vlastní identitu. Tělesné změny, podmíněné změnami hormonálních funkcí, s sebou přinášejí větší labilitu, precitlivělost a kolísání emocí. Proto je pubescent uzavřený, nechce projevoval své city navenek a obává se nepochopení nebo výsměchu – platí to především k rodičům, kde mizí citová otevřenost a bezprostřednost. Adolescence již bývá zkliďujícím obdobím a dochází ke stabilizaci fyzické, psychické i sociální. Z pohledu vývoje víry má období puberty a adolescence naprosto zásadní význam. Mladý člověk pátrá po smyslu života a lidské existence, hledá svou identitu. Proto se v tomto období rozhoduje, zda si svoji víru udrží, nebo ji naopak odloží jako něco nepotřebného a přežitého. Je dobré vytvořit prostor pro kladení otázek a odpovídat na ně.

Ve fázi mladé dospělosti (**19 až 25 let**) je podstatou dosažení schopnosti spojit se v důvěrném citovém vztahu s druhým člověkem, s nímž plně sdílí všechny podstatné stránky života. Mezníkem dospělosti bývá odchod z domova,

nástup do práce, sňatek, založení rodiny nebo jiný společenský statut. Dospělý člověk je schopen přijmout zodpovědnost za svůj život a za své činy, je schopen pomoci rozumu a vůli řídit a ovládat své jednání, bez emocí reagovat na jednání druhých lidí, umí se vyrovnat se skutečností. Prožívaná intimita v této fázi znamená nejen tělesnou, ale i duševní něhu – v podobě bezvýhradné důvěry, vzájemného respektu, dokonalého poznání partnera včetně vlastních citů k němu. Tato zkušenost se neomezuje jen na milostný vztah, ale zahrnuje slova i vztahy mezi přáteli a blízkými spolupracovníky, umožňuje z pohledu víry prožívat podobným způsobem i vztah k Bohu.

4.2 Celistvá výchova dítěte

Výchova víry dětí je neoddelitelně spjata s celkovým pojetím rodinné výchovy. Papež Jan Pavel II. ve svém Dopisu rodinám v roce 1994 píše: „V čem spočívá výchova? Abychom na tuto otázku mohli odpovědět, musíme si připomenout dvě základní pravdy. Za prvé, člověk je povolán k životu v pravdě a v lásce, a za druhé každý člověk se realizuje upřímným sebedarováním. To platí jak pro vychovávajícího, tak pro vychovávaného.“ Z tohoto vyplývá, že vychovatelem je osoba, která vytváří proces v duchovním smyslu, a výchovu tedy můžeme nazvat pravým a skutečným apoštolátem, životně důležitou komunikací.

Základním cílem výchovy je osvojení si vztahu k Bohu, k věčnosti, k závislosti člověka na Bohu. Tento cíl je však nutné stavět zásadně na náboženské výchově. Náboženství nebereme jenom jako soubor určitých věd, ale jako životní normu, která dává lidskému životu konkrétní cíl. Křesťanství dává jasný základ života, dává smysl a hodnotu života. Svátý Pavel v listu Korintským píše: „Neboť nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je už položen – a tím je Ježíš Kristus.“ Život křesťana je následování Ježíše Krista, k němu má vést veškerá výchova. Proto křesťanská výchova musí obsahovat celou oblast lidského života, tělesného i duchovního, rozumového i mravního, rodinného i společenského.

Rodiče mají u dětí rozvíjet základní charakterové rysy, které potřebují ke zdravému vývoji:

Základní kámen života – vztah

Vazba (vztah) je nejdůležitější ze všech aspektů charakteru, je to schopnost člověka navázat spojení nejen s Bohem, ale i s ostatními lidmi. Vytvoříme-li vazbu, jsme schopni se vcítit do druhého, být pravdivými a vzájemně se podporovat. Když se opravdově a s láskou přimkneme k Bohu a k lidem, kteří pro nás něco znamenají, dokážeme překonat životní nesnáze. Láska, která je těsně spjatá s vazbou, nikdy nezanikne, jak nás učí apoštol Pavel: „Láska nikdy nepřestává. Dar prorokování pomine, dar jazyků už nebude, dar poznání zanikne“ (1K 13,8). Vytvoření vazby není něco, co vymyslel člověk, ale Bůh. Bůh sám je ze své podstaty vztahovou bytostí, Bůh je láska.

Rozvíjení sebeovládání – zodpovědnost

Zodpovědné děti se naučí, že jejich život je také jejich úkol. Ty, které přijaly smysl pro zodpovědnost za vlastní, poznaly, že dostaly svobodu k vlastním morálním rozhodnutím. Zodpovědnost umožňuje nejen nechat v sobě působit lásku, ale tuto lásku i předávat a rozvíjet ji dobrými skutky připravenými od Boha, jak je uvedeno v listu Efezským: „Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě“ (Ef 2,10). Láska samotná nikdy nestačí, je potřeba zodpovědnosti, aby láska přetrvávala. Dítě má také poznat, že má v životě svůj díl zodpovědnosti a povinností. Učí se svoji zodpovědnost uplatňovat a poučit se z důsledků při neplnění povinností. To vše je průpravou, aby dokázalo objevit své povolání od Boha a přijmout je.

Život v nedokonalém světě – realita

Děti v tomto světě se musí od narození učit překonávat nedokonalosti, a to v sobě samých, u ostatních lidí a ve světě. Musí se naučit, že samy nejsou ani dokonalé, ani ideální, ale naopak že jsou chybující, nedokonalí a mohou selhat. Ale ani ostatní lidé nejsou dokonalí, někteří budou spravedliví, jiní ne. Je proto nutné rozvíjet charakter u dětí, aby uměly překonávat selhání a prohry, hřích a zlo – v sobě samých, u ostatních lidí i v okolí. Ježíš nás k tomu povzbuzuje: „Ve světě máte soužení, ale vzchopte se, já jsem přemohl svět“ (J 16,33). Touto výchovou dítě získá i zdravý předpoklad pro správné porozumění významu svátosti smíření.

Rozvíjení obdarování a nadání – způsobilost

I když je dítě malé, musí pracovat, protože práce je hlavním aspektem naší existence. Když si děti osvojí nějakou dovednost, jsou lépe vybaveny pro fungování ve světě dospělých. Můžeme říci, že způsobilost je jakousi vstupenkou mezi dospělými. Velmi významným prvkem pro realistický pohled na sebe je schopnost dítěte rozvíjet své obdarování a nadání. Zlepšováním svých schopností je pak dítě schopné vnímat život spíše jako dospělý člověk než jako bezmocné a závislé dítě. V dospívání pak může zažívat slastné chvíle, jak je psáno v knize Přísloví: „Když se naplní touha, je sladko v duši, kdežto hlupákům se hnusí odvrátit se od zlého“ (Př 13,19). Radost ze seberealizace umožní dítěti, aby porozumělo identitě člověka a svému místu ve stvoření.

Probouzení svědomí – morálka

Morální povědomí dítěte je potřeba neustále rozvíjet. Prvním úkolem rodičů je naučit děti rozlišovat dobro a zlo, vymezit jim hranice, co je možné povolit, co zakázat. Hranice jsou pro děti důležité, aby pak později nežily bez morálního řádu, jak o tom mluví kniha Přísloví: „Nedbal na napomenutí, proto zemře; bloudí pro svou velkou pošetilost“.

lost“ (Př 5,23). Je potřeba dopřát dětem svobodu, aby samy mohly objevovat svět a s tím dělat i své chyby, když se učí. Svědomí musí být jako Boží milost, pevné a vážné, ale přitom laskavé a soucitné. Zásadní je uvědomit si, že svědomí dětí je utvářeno tím, jak se k nim chováme a každou reakci vepisujeme do srdcí a myslí dětí své vlastní desatero přikázání. Rodiče však musí být stejně „naladěni“ - pokud je tatínek shovívavý a maminka přísná, nebo naopak, budou u dítěte vznikat dvě části osobnosti a ty budou v rozporu. Je důležité také pamatovat, že řád bez vymáhání pořádku učí děti, že morálka je jenom nějaký návrh, a to je nesprávné. Kázeň je potřeba vyžadovat, to věděli moudří vychovatelé už téměř před třemi tisíci lety, jak uvádí kniha Přísloví: „Kdo šetří hůl, nenávidí svého syna, kdežto kdo jej miluje, trestá ho včas“ (Př 13,24).

Vztah k Bohu – uctívání Boha a duchovní život

Podstatnou částí celkového rozvoje v celistvém procesu výchovy je duchovní život dítěte, ale můžeme říci, že ve smyslu uspořádání života podle Boha jako Tvůrce je duchovní rozměr částí nejdůležitější. Musíme vytvářet prostor, ve kterém může vyrůstat vztah mezi dítětem a Bohem. Čím dřív se děti dozvědí, kdo je Bůh a že chce být s nimi, tím snáze ho budou přijímat i v pozdějších letech. Dítě nemůže navázat vztah k Bohu pouze skrze víru svých rodičů, ale dítě samo s pomocí rodičů naváže svůj vztah s Bohem. Dítě musíme naučit chápat, že Božím přáním je, aby kráčelo po jeho cestách, ale zároveň mu Bůh chce poskytnout všechno potřebné k jeho životu. Pro celistvý duchovní rozvoj a výchovu je potřeba nejen poznávat pravdy a zásady, ale i navazovat spojení s Bohem pomocí duchovních cvičení - posloucháním a četbou z Bible, modlitbou (osobním rozhovorem o samotě nebo ve skupinkách a společenstvích s ostatními věřícími). To by mělo být součástí života a zvyků v rodině. Mnohým, kdo se během dospívání odklonili od Boha, pomohla k návratu mimo jiné i hřejivá vzpomínka na život v rodině naplněná opravdovou, hlubokou a činnou vírou.

jáhen Josef (dokončení příště)

Setkání farností v Chotovicích

Koncert NAŽIVO v Proseči

Oblastní charita Nové Hrady u Skutče

Tříkrálová sbírka 2017

Historie a tradice Tříkrálové sbírky

Poprvé v novodobé historii uspořádali dobročinnou sbírku spojenou s koledováním v olomoucké arcidiecézi. V roce 2000 tady koledníci vyrazili do ulic na základě staré lidové tradice, která má svůj původ už ve středověku, kdy se ve městech a na vsích hrávaly hry s biblickou tematikou. Vyprávělo se v nich také o mudrcích z dalekého Východu a o tom, jak se přišli poklonit novorozenému Ježíškovi do Betléma.

O klanění mudrců z Východu podává zprávu 2. kapitola evangelia podle Matouše. Nezmiňuje se v ní ale, kolik jich bylo, ani jestli byli skuteční králové. Počet „králů“ se odvozuje podle darů, které novorozenému Spasiteli přinesli: Vešli do domu a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem, klaněli se mu a obětovali mu přinesené dary – zlato, kadidlo a myrhu. Matouš, 2-11

Dary měly symbolický význam: zlato jako tehdejší nejcennější zboží vyjadřovalo úctu a symbolizovalo stálost a neporušitelnost, kadidlo odkazovalo na Ježíšovo božství, vůně kadidla je metaforou modliteb stoupajících k Bohu, myrha – vonná balzamovací masť – předjímala Kristovo utrpení a smrt na kříži. Dary mohly také představovat veškerou hmotu, neboť zastupovaly všechna v té době známá skupenství.

Stejně tak jména mudrců jsou nejspíš dodatečně vymyšlená, získali je v lidových vyprávěních několik staletí po Kristu. Jednotliví králové často symbolizují různá období lidského života, jeden z nich bývá zobrazován jako mladík, další jako muž a třetí jako stařec. Podle dalších výkladů symbolizují jména tři centra starověkého Východu: Kašpar (Caspar) je jméno aramejského nebo perského původu a znamená „strážce pokladů“, hebrejské jméno Melichar znamená „král je světlo“ a Baltazar, jméno babylonského původu, vyjadřuje přání „Bůh ať ochraňuje krále“.

Česká charita dala tříkrálovému koledování nový rozměr a smysl. Od roku 2001 se díky ní i díky štědrosti všech dárců a dobrovolníků koná Tříkrálová sbírka pravidelně na území celé České republiky.

„Tříkrálovka“ v Proseči a okolí

V sobotu 7. ledna ráno se na faře v Proseči sešlo více než sedmdesát malých a velkých koledníků, aby vyrazili do ulic a přinesli radost a požehnání do tisícovek domácností, a přitom vybírali příspěvky na pomoc nemocným a potřebným. Otec Vladimír Novák ke všem koledníkům před jejich odchodem krátce promluvil a požehnal jim. Teploměr hlásil mínus patnáct stupňů, ale to nás neodradilo, a tak už o půl desáté skupinky opatřené zapečetěnou pokladničkou vyrazily do ulic Proseče, České Rybné a Miřetína. Oblastní charita Nové Hradky u Skutče vybrala ve svém regionu (okolí Chotovic, Hlinska a Skutče) krásných 866 295,-Kč. Z toho v Proseči, České Rybné, Miřetíně, Zderazi a Perálci 73 303,-Kč.

Děkujeme všem dobrovolníkům, dětem i dospělým, kteří se do organizace sbírky zapojili. Děkujeme i vám dárcům, byli jste i letos velmi štedří.

Ludmila Dostálová, Oblastní charita Nové Hradky u Skutče

Postní doba je příhodným časem k obnovení chápání křesťanského života, je to období přípravy na co nejplnější prožití události Velikonoc, základního kamene naší víry a naděje. V tomto období zvláště prohlubujeme svůj vztah k Bohu, bližním a k sobě samému skrze modlitbu, půst a konání dobrých skutků.

Projekt Postní almužna je jedním ze způsobů, jak prohloubit prožívání postní doby. Postní almužna probíhá v jednotlivých farnostech nebo přesněji v rodinách. Na začátku postní doby budou v našich kostelích k dispozici papírové schránky – tzv. „postničky“. Ty si berou věřící domů a v průběhu postní doby si do nich odkládají finanční prostředky ušetřené v rámci sebezapření (např. je možné se zříct nebo alespoň třeba omezit kouření, alkohol, kávu, sladkosti, zábavu, televizi, internet, luxus nebo jinou spotřebu, která není pro život nezbytně nutná... a ušetřit tak peníze, které se vkládají do schránky). Finanční prostředky použije církev prostřednictvím Charity na pomoc lidem v nouzi a na podporu charitního díla. Na spodní stranu papírové schránky mohou věřící napsat jak nebo ve prospěch koho by se mohla darovaná almužna použít. Proto ústředním posláním postní almužny je spojit úsilí farností a místní Charity pro konání milosrdné lásky k bližním v nouzi.

Ludmila Dostálová, Oblastní charita Nové Hradky u Skutče

MIKEŠ

Proseč 1, 539 44 (římskokat.fara)
731 598 803, rcmikes@email.cz
www.rcmikes.webnode.cz
rcmikes.rajce.idnes.cz

Pravidelný program platný od 1.října 2016.

PONDĚLÍ	8:30 - 12:00	KOŤATA - volná hra - zpívánky, hýbánky, výtvarná dílnička (od 9:30h)
	15:00 - 16:00	MUZIKOHRÁTKY - zpívání, tancování, bubnování.. -vždy první pondělí v měsíci -vhodné od 3 let
	15:00 - 16:00	POJĎTE SI HRÁT! - volná herná -vždy třetí pondělí v měsíci -bez omezení věku
STŘEDA	8:30 - 12:00	KOŤATA - volná hra - zpívánky, hýbánky, výtvarná dílnička (od 9:30h)
	15:30 - 17:00	BESEDY, KURZY, TVOŘIVÉ DÍLNY Nárazové programy - sledujte aktuální program na webu, fb, nebo na vývěsní tabuli před RC
ČTVRTEK	15:30 - 17:00	PODPŮRNÁ SKUPINA KOJÍCÍCH MAMINEK -vždy poslední čtvrtek v měsíci -vhodné i pro těhotné maminky

Pravidelný dopolední program Koťata je určen pro děti předškolního věku do 6 let.

Knihovnička RC Mikeš

- půjčovna knih pro děti i dospělé
- PONDĚLÍ a STŘEDA dopoledne 8:30 - 12:00

www.rcmikes.webnode.cz, www.novehrady.charita.cz

Oblastní charita Nové Hradky

Chotovice 31, 570 01, Litomyšl
731 598 800, 461 310 569
IČO: 60102411
reditel@charita.info
www.novehrady.charita

Kalendář

ST 1. 3.	Popeleční středa <i>Nové Hradky:</i> 17.00 mše sv., udělování popelce <i>Proseč:</i> 18.30 mše sv., udělování popelce
ČT 2. 3.	<i>Proseč:</i> 17.00 Ekumenická bohoslužba
SO 4. 3.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
NE 5. 3.	1. neděle postní <i>Proseč:</i> 9 - 19 adorace 17 - 19 svátost smíření, adorace
6. - 10. 3. - jarní prázdniny	
NE 12. 3.	2. neděle postní
PO 13. 3.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření, adorace 18.00 mše sv.
ČT 16. 3.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
PÁ 17. 3.	<i>Chotovice:</i> 11.00 mše sv. u sv. Josefa
NE 19. 3.	3. neděle postní
PO 20. 3.	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie <i>Nové Hradky:</i> 16.45 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
ČT 23. 3.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
SO 25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně <i>Chotovice:</i> 9.00 postní duchovní obnova <i>Chotovice:</i> 14.30 mše sv.
NE 26. 3.	4. neděle postní (změna času z 2.00 na 3.00)
SO 1. 4.	<i>Chotovice:</i> 16.30 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
NE 2. 4.	5. neděle postní
ČT 6. 4.	<i>Chotovice:</i> 17.00 náboženství
PÁ 7. 4.	<i>Nové Hradky:</i> 16.45 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
SO 8. 4.	<i>Hr. Králové:</i> 9.00 Diecézní setkání mládeže <i>Proseč:</i> 14.00 svátost smíření
NE 9. 4.	Květná neděle - průvod s ratolestmi <i>Nové Hradky:</i> 14.00 křížová cesta <i>Nové Hradky:</i> 15.00 svátost smíření
PO 10. 4.	<i>Perálec:</i> 17.00 svátost smíření
ČT 13. 4.	Zelený čtvrtek <i>Nové Hradky:</i> 16.30 mše sv. <i>Proseč:</i> 18.00 mše sv.
PÁ 14. 3.	Velký pátek <i>Proseč:</i> 18.00 obřady Velkého pátku <i>Nové Hradky:</i> 18.00 obřady Velkého pátku
SO 15. 4.	Bílá sobota <i>Proseč, Nové Hradky:</i> adorace - bdění u hrobu <i>Nové Hradky:</i> 19.00 vigilie Zmrtvýchvstání Páně <i>Proseč:</i> 20.00 vigilie Zmrtvýchvstání Páně

Proseč intence

čtení a žalmy cyklus A

- 1.3. Za Jana a Annu Košňaroví a syna Martina.
- 4.3. Za rodinu Vrabkovu a Burešovu, živé a mrtvé a jejich děti.
- 5.3. Za Miroslava Vobejdu, rodiče a celou rodinu.
- 8.3. Za Jiřínu Veselou, rozenou Holomkovou a rod Holomků ze Zderaze.
- 10.3. Za Jiřího a Jindřicha Bulvovy.
- 11.3. Za Jana Jiskru.
- 12.3. Za živé i zemřelé z rodiny Košňaroví.
- 16.3. Za Josefa Malinského, bratra, tatínka a celou rodinu.
- 18.3. Za Josefa Bílého, manželku a rodiče z obojí strany.
- 19.3. Za Josefa Střítěského, manželku a rodiče z obojí strany.
- 22.3. Za Jiřího Javůrka.
- 24.3. Za rodinu Řebíčkovu, živé i zemřelé.
- 25.3. Za Elišku Vostřelovou a její rodiče.
- 26.3. Za Emilii a Josefa Nešetřilovy a celý rod.
- 27.3. Dík za dar života.
- 31.3. Za Martu a Františka Štěpánkovy a syna.

Perálec intence

- 5.3. Za rod Šplíchalů a Renžů.
- 12.3. Za manžele Coufalovy, oboje rodiče a sourozence.
- 19.3. Za Petra Hodana, oboje rodiče a synovce Ottu.
- 26.3. Za Milenu Sodomkovou, její rodiče Tomáše a Ludmilu Vágnerovy, jejich rodiče a sourozence.
- 2.4. Za Annu Sochovou, manžela, sourozence a celý rod.
- 9.4. Za rodiče Nešetřilovy, živé a zemřelé tohoto rodu.
- 16.4. Za Luboše Drahoše, rodiče a manžele Staňkovy.
- 23.4. Za Františka Sochu, manželku, oboje rodiče a sourozence.
- 30.4. Za Josefa Zachaře.
- 7.5. Prosba o Boží požehnání a dary Ducha Svatého studentům.
- 14.5. Za manžele Staňkovy, oboje rodiče a sourozence.
- 28.5. Za Marii a Františka Kulhavých a syna Františka.

- **Modlitba růžence**
vždy 30 min. před mší sv.
- **Svátost smíření**
vždy 30 min. před mší sv. (kromě nedělí v Nových Hradech a Perálci) a také, jak je uvedeno v kalendáři.
- Změny v kalendáři i pravidelných bohoslužbách vyhrazeny.
- Aktuální informace při nedělních ohláškách a na webových stránkách našich farností:
www.farnispolecenstvi.cz

Nové Hradý intence a žalmy

- 1.3. Za Josefa Sokola, bratra a rodiče.
5.3. Za Ludvíka Mihy, manželku a rodiče z obojí strany.
Ž: Romana Poslušná
- 8.3. Za rodiče Halouskovy, manžele Víškovy a syna Ladislava.
12.3. Za zemřelého Josefa Macáka, za jeho živou rodinu, za rodinu Nešporovu, Františku Konečnou a duše v očistci. **Ž: Petr Poslušný**
- 15.3. Za rodiče Nyklovy a Černinovy a za nemocné z rodin.
19.3. Za živé i zemřelé členy rodiny Chadimovy, Novákovy a Zerkánovy. **Ž: Karel Vopařil**
- 22.3. Za rodinu Boštíkovu, zete a snachu.
26.3. Za Josefa Kopeckého, manželku a rodiče z obojí strany. **Ž: Dáša Nováková**
- 1.4. Za Jana a Marii Kopeckých a za rodiny jejich dětí.
2.4. Za Václava Abraháma a rodiče z obojí strany. **Ž: Michal Novák**
- 5.4. Za Marii Špíchalovou a Boženu Jiráčkovou.
9.4. Za Marii Poslušnou, rod Poslušných a Burešů.
Ž: Romana Poslušná
- 13.4. **Ž: Pavla Bubnová**
14.4. **Ž: Petr Poslušný**
- 16.4. Za Jaroslava a Marii Holomkovy a rodiče z obojí strany. **Ž: Vendula Nováková**
- 17.4. **Ž: Pavla Bubnová**
- 23.4. Za živé a zemřelé členy rodiny Chadimovy, Novákovy a Zerkánovy. **Ž: Dáša Nováková**
- 30.4. Za Josefa Krejčího a rodiče. **Ž: Karel Vopařil**
- 3.5. Za manžele Kosinovy.
6.5. Za rodinu Petrasovu, br. Václava a duše v očistci.
7.5. Za rodiče Mihovy a sourozence.
Ž: Romana Poslušná
- 10.5. Za Boženu Vávrovu, manžela a obojí rodiče.
14.5. Za Jana Pešinu a rodiče z obojí strany.
Ž: Michal Novák
- 17.5. Za Pavla Baťu, rodiče a bratra.
21.5. Za Marii a Josefa Burešovy a za živé a zemřelé z obojí strany. **Ž: Vendula Nováková**
- 28.5. Za manžele Vostrčilovy, dceru a zete.
31.5. Za Stanislava Vávru, sestru, manželku a syna.
4.6. Za Jaroslava Stoklasu a jeho živou rodinu, za rodinu Kličkovu, Beránkovu a duše v očistci.
Ž: Petr Poslušný

Pravidelné bohoslužby

	Proseč	N. Hradý	Perálec
NE	8.00	9.30	11.00
PO	7.45		
ST	18.00	8.00	
ČT	7.45		
PÁ	18.00		
SO	18.00		

Časopis pro vnitřní potřebu farností
Proseč, Nové Hradý a Perálec.

Duchovní správa:
P. Mgr. Vladimír Novák

telefon farní kancelář: 734 435 054
(pondělí - pátek 11:00 - 14:30 hod.)

e-mail: farnispolecenstvi@centrum.cz.

Uzávěrka příštího vydání: 21. 5. 2017
e-mail pro posílání příspěvků: fs@1969.cz.

Kalendář

NE 16. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Proseč 8.00 mše sv.

Nové Hradý: 9.30 mše sv.

Perálec: 11.00 mše sv.

PO 17. 4. Velikonoční pondělí

Proseč 8.00 mše sv.

Nové Hradý: 9.30 mše sv.

ČT 20. 4. Chotovice: 17.00 náboženství

PÁ 21. 4. Chotovice: 11.00 mše sv. u sv. Josefa

NE 23. 4. 2. neděle velikonoční

NE 30. 4. 3. neděle velikonoční

ČT 4. 5. Chotovice: 17.00 náboženství

PÁ 5. 5. Nové Hradý: 16.45 mše sv.

Proseč: 18.00 mše sv.

NE 7. 5. 4. neděle velikonoční

Nové Hradý: 17.00 svátost smíření

ČT 11. 5. Perálec 17.00 svátost smíření, adorace 18.00 mše sv.

SO 13. 5. Chotovice: 16.30 mše sv.

Proseč: 18.00 mše sv.

NE 14. 5. 5. neděle velikonoční

Proseč: 9 - 19 adorace

17 - 19 svátost smíření, adorace

ČT 18. 5. Chotovice: 17.00 náboženství

PÁ 19. 5. Chotovice: 11.00 mše sv. u sv. Josefa

NE 21. 5. 6. neděle velikonoční

ČT 25. 5. Slavnost Nanebevstoupení Páně

Nové Hradý: 16.45 mše sv.

Proseč: 18.00 mše sv.

SO 27. 5. Diecézní setkání ministrantů Dobruška

NE 28. 5. 7. neděle velikonoční

Pouť farností Chlumeck u Luže, mše sv. ve 12.00

Ve farnostech nebudou nedělní mše sv.

ČT 1. 6. Chotovice: 17.00 náboženství

PÁ 2. 6. Nové Hradý: 16.45 mše sv.

Proseč: 18.00 mše sv.

NE 4. 6. Slavnost Seslání Ducha svatého

Nové Hradý: 8.00 mše sv.

Proseč: 9.30 mše sv., první svaté přijímání

Proseč: 11 - 19 adorace

17 - 19 svátost smíření, adorace

Vybrané akce v červnu:

PÁ 9. 6. Nové Hradý: Noc kostelů

Proseč: Noc kostelů

NE 18. 6. Slavnost Těla a Krve Páně

23. - 25. 6. Březiny: víkend rodin